

Rudyard Kipling: Ha...

Ha nem vesztetted fejed, mikor zavar van,
s fejvesztve téged gáncsolnak, süket,
ha kételkednek benned, s bíznak magadban,
de érted az ő kételkedésüket,
ha várni tudsz és várni sose fáradsz,
és hazugok között se hazug a szád,
ha gyűlölnék, s gyűlöletétől nem áradsz,
s mégsem papolsz, mint bölcs-kegyes galád,
ha álmodol - s nem zsarnokod az álmod,
gondolkodol - s becsülsz a valót,
ha a Sikert, Kudarcot bátran állod,
s úgy nézed őket, mint két rongy csalót
ha elbírod, hogy igazad örökre
maszlag gyanánt használják a gazok,
s életműved, mi ott van, összetörve,
silány anyagból építsék azok,
ha mind amit csak nyertél, egyhalomban,
van merszed egy kártyára tenni föl,
s ha vesztesz és elkezded újra, nyomban,
nem is beszélsz a veszteség felől,
ha paskolod izmod, inad a célhoz,
és szíved is, mely nem hajdani,
mégis kitartasz, bár mi sem acéloz,
csak Akaratod int: „Kitartani”,
ha szólsz a néphez s tisztesség a vérted,
királyokkal jársz, s józan az eszed,
ha ellenség, de jó barát se sérthet,
és mindenki számol egy kicsit veled,
ha a komor perc hatvan pillanatja
egy távfutás neked, s te futsz vígan,
tiéd a Föld és minden, ami rajta,
és - ami több - ember leszel, fiam.

(Kosztolányi Dezső fordítása)